

“अहमवित्यान्धानपृषि” छा० उ० । “अवित्याऽज्ञाभेन” भा० । २० ज्ञानाभावे च । न० व० । ३० ज्ञानाभ्यां ४ ज्ञान-
न्यूनं च लि० अव्ययी० । ५ ज्ञानाभावे ईक्षाभाभावे च अव्य०
अवित्यज पु० न विशेषेण त्यज्यते रसायनादिषु त्यज-कर्मणि
बा० क न० त० । पारदे राजनि० ।

अविधुर लि० व्यथ-उरच् कित् तेन संप्रसारणम्
वेदे न यस्य धः न० त० । अविधुक्ते । “अनानता अविधुरा
ऋजीषिणः” ऋ० १, ८७, १ । “अविधुरा विद्युक्ताः संड्यो-
भता इति भा० लोके तु अविधुरइत्येव ।

अविद्या स्त्री अवये ह्रिता अवि+य्यन् । अजाहितायां यूथौ
अविदुग्ध न० इत० । मेघोदुग्धे ।

अविदित लि० न विदितः । १ अज्ञाते । २ परमेष्ठरे पु० “अन्यत्र
विदितादन्यत्वाविदितादन्यत्र कृताकृतादिति” श्रुतिः ।

अविदाहिन् लि० न विदाही न० त० । १ असन्तापके
२ अदाहके च ।

अविदूर न० न० त० । १ समीपे अनतिदूरे २ तद्वर्तिनि लि० ।

अविदूस् न० अवेर्दुग्धम् अवि+दुग्धे दूस्च् न षत्वम् । मेघोदुग्धे ।

अविद्वक्षी स्त्री न विद्वः अविद्वः पण्यरूपः कर्णोऽस्याः ।
पाठालतायाम् ।

अविद्या स्त्री न विद्या विरोधे न० त० । विद्याविरोधिनि १ अ-
ज्ञाने २ ज्ञानाभावे च । अविद्या च न्यायसत्ते ज्ञानाभावः ।
सांख्यादिमते ज्ञानप्रागभावापरपर्यायज्ञानानगतावास्था
सा च पञ्चभेदा “अविद्या पञ्चपर्वेषां प्रादुर्भूता महात्मनः”
इति श्रुता । पञ्च पर्व्याणि च “अविद्याऽस्मितारागद्वेषाभि-
निवेशा” इति पात० सूत्रोक्तानि । तत्र “अ-
नित्याशुचिदुःखानात्मसु नित्यशुचिसुखात्मख्यातिरविद्या”
पात० सू० । व्याख्यातञ्च तदुक्तौ यथा अविद्या
“अतस्त्रिन् तद्वद्विरत्यर्थः अमरा देवा इत्यनित्येषु
नित्यत्वभ्रान्त्या देवत्वार्थं कर्म कृत्वा बध्यन्ते, एवमशुचौ
स्त्रीकाये शुचित्वभ्रान्त्या बध्यन्ते तदुक्तं भगवता व्यासेन
“स्थानाद्दीजादुपपन्नाऽन्धियन्दाक्षिणनादपि । कायमाधे-
यौचत्वात् परिण्डताङ्गशुचिं विदुरिति” विष्णु तसद्गुलं मातु-
रुदरं स्थानं, शुक्रशोणितं वीजम्, अन्नपरिणामक्षेत्रादि-
रूपपटम्भः सर्वद्वारैर्बलानां स्वरूपं निष्यन्दः । निधनं सरणम् ।
तेन हि ओलियकायोप्यत्ननाशुचिर्भवति आधेयशौचत्वं
ज्ञानोत्प्रेषणादिना शुचित्वापादनम् । तथा परिणामदुःखे
भोगे सुखत्वभ्रान्तिः अनात्मनि बुद्ध्यादावात्मख्यातिः
अविद्या ब्रह्मविद्याविरोधिनीत्यर्थः । यद्यपि शुक्तिरूपाद्य-

विद्याः सन्ति तथापि पञ्चविधैवाविद्या बन्धमूलमितिभावः”
इत्यमविद्याऽदृष्टत्वेन नैयायिकैरङ्गीकृता “इत्येषा सह
कारिशक्तिरसमा माया दुरुद्धीतितो मूलत्वात् प्रकृतिः
प्रबोधभयतोऽविद्येति यस्त्रोदिता” कुसु० “यस्येव सहकारि-
शक्तिः कारणम् एषा सहकारिरूपा माया असमत्वात्
सर्वकार्यपेक्षणीयत्वात् दुरुद्धेयत्वसादृश्यात् माया-
पदेऽदृष्टे लक्षणा । मूलत्वात् प्रकृतिः सैव, तत्त्वज्ञानप्रति-
बध्नात् सैवाविद्या उदिता उक्ता” हरिदासः ।
क्षणिकविज्ञानवादिनस्तु “अभिन्नोऽपि हि बुद्ध्यात्मा विप-
र्यासनिदर्शनैः । यादृश्याहकसंवित्तिभेदवानिव लक्ष्यते”
इत्युक्तदिशा क्षणिकविज्ञानमेवैकं तत्त्वं बाह्यं वस्तु नास्ति
तथाहि बाह्यपदार्थाभावेऽपि मिथ्याज्ञानरूपयाऽविद्याया
सर्वं वस्तु कल्पितमित्याहुः । तदेतत् सांख्ये निराकृतम् ।
यथा “नाविद्यातोऽप्यवस्तुना बन्धायोगात्” सू० “अविद्या-
तोऽपि न साक्षाद्बन्धयोगः अद्वैतवादिनां “तेषामवि-
द्याया अप्यवास्तवे न तथा बन्धायोगात् न हि स्वाप्तरज्ज्वा
बन्धनं दृष्टम् । नच “न निरोधो न चोत्पत्तिर्न बन्धो
न च साधकः । न सुसुप्तो न वै सुक्त इत्येषा परार्थता” इति
“बन्धमौलौ सुखं दुःखं मोहापत्तिश्च मायया । स्वप्ने यथा-
त्मनः ख्यातिः संवृतिर्न तु वास्तवी” इति चोक्तेः बन्धोऽप्यवास्तव
इति वाच्यम् विज्ञानाद्वैतश्रवणोत्तरं बन्धनिवृत्तये योगा-
भ्यासविरोधात् बन्धमिथ्यात्वश्रवणेन बन्धनिवृत्त्यासिद्धत्वं
निश्चयात् तदर्थं ब्रह्मायाससाध्ययोगाद्वास्तुज्ञानासम्भवात्” भा०
“वस्तुत्वे सिद्धान्तज्ञानिः” सू० “यदि चाविद्याया वस्तुत्वं
स्वीक्रियते तदा स्वाभ्युपगतस्याविद्यान्ततत्त्वस्य ज्ञानिः”
भा० । “विजातीयद्वैतापत्तिश्च” सू० । “किञ्चाविद्याया
वस्तुत्वे क्षणिकविज्ञानसन्तानाद्विजातीयम् द्वैतं प्रसज्येत
तच्च भवतामनिष्टम् । सन्तानान्तःपातिव्यक्तीनामानन्त्यात्
सजातीयं द्वैतमिष्यतएव तैरित्याशयेन विजातीयेति ।
नन्वविद्याया अपि ज्ञानविशेषत्वादविद्याया कथं विजातीय-
द्वैतमिति चेन्न ज्ञानरूपाविद्याया बन्धोत्तरकाशीनतया
वासनारूपाविद्याया एव तैर्बन्धहेतुत्वाभ्युपगमात् । वासना
तु ज्ञानाद्विजातीयेतिभावः” भा० । “नासद्रूपा न सद्रूपा
माया नैवोभयात्मिका । सदसद्भ्रामनिर्वाच्या मिथ्याभूता
सनातनी” त्युक्तिमत्तुह्यत्वाशङ्कते “विरुद्धोभयरूपा चेत्” सू०
“विरुद्धं यदुभयं सदसच्च ततो विलक्षणं वा तद्रूपैवाविद्या
वक्तव्या अतो न तथा पारमार्थिकाद्वैतभङ्ग इति चेदित्यर्थः ।
वृत्तावृत्तत्वरूपसदसत्तयोः स्वमतसिद्धयोर्विरोधोनास्तीति